

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžr/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011200688
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011200688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ obchodnej spoločnosti YOSARIA PLAZA, a.s., so sídlom Tomášikova 14, Bratislava, IČO: 35 937 157, 2/ obchodnej spoločnosti JON, a.s., so sídlom Tomášikova 14, Bratislava, IČO: 35 710 772, zastúpených AK RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8, Bratislava, IČO: 47 232 471, a 3/ ANATEMA, s.r.o., so sídlom Tomášikova 14, Bratislava, IČO: 35 832 509, proti odporcovi Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu obchodnej spoločnosti REVGAMA LIMITED, so sídlom Arch. Kyprianou & Ag. Andreou 2, G. Pavlides Court 5th Floor, P.C. 3036, Limassol, Cyprus, zastúpenej PPK Partners, s.r.o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, Bratislava, IČO: 35 978 643, o preskúmanie zákonnosti a postupu odporcu (býv. Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu) zo 4. februára 2011, č. V-34159/10 a o návrhu navrhovateľov na prerušenie konania, na odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2013, č. k. 3Sp 16/2011-229, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2013, č. k. 3Sp 16/2011-229, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní podľa § 250I a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. b/ a c/ OSP zamietol návrh navrhovateľov v prvom a druhom rade na prerušenie konania, ktorým títo navrhli konanie prerušiť vo vzťahu k určovaciemu konaniu o neplatnosť dražby pre nesplnenie zákonných podmienok s poukazom na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) o vyslovenie nesúladu § 16 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 13 ods. 4, s čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vedenom

na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 10680/2013, pre ktoré Okresný súd Bratislava II uznesením z 22. februára 2013, č. k. 23Cb/50/2011-672 prerušil konanie do rozhodnutia ústavného súdu.

Krajský súd mal za to, že a danom prípade ani výsledok tohto konania nemôže nijako ovplyvniť výsledok konania o preskúmanie rozhodnutia odporcu zo 4. februára 2011, č. V-34159/10, keď podľa § 250i OSP je pre súd rozhodujúci stav v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. Poukázal pritom na svoje predchádzajúce rozhodnutie vo veci z 26. novembra 2012, č. k. 3Sp 16/2011-143, ktorým už raz návrh navrhovateľov na prerušenie konania zamietol s konštatovaním, že otázka skúmania platnosti dražby konanej dňa 29. novembra 2010 vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých vydražiteľom sa stal vedľajší účastník REVGAMA LIMITED, je tu bez právneho významu.

Proti tomuto uzneseniu podali navrhovatelia v prvom a druhom rade včas odvolanie zotrúvajúc na svojom názore, že konanie o neplatnosť dražby majú za to, že uznesenie krajského súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení, zotrúvajúc na svojom názore, že rozhodnutie v danej veci záviselo od posúdenia otázky vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam, pričom táto otázka v čase vydania rozhodnutia č. V-34159/10 je podľa navrhovateľov v prvom a druhom rade spornou a vyriešenie vlastníckeho práva v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bude mať význam pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Odporca vo svojom vyjadrení na odvolanie nestotožniac sa s názorom navrhovateľov v prvom a druhom rade navrhol odvolaniu nevyhovieť poukazujúc na to, že v prípade úspechu v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby by sa opäť stal vlastníkom navrhovateľ v prvom rade, takže východiskový stav by bol taký istý aký bol pri rozhodovaní o návrhu na vklad.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu vyjadril tak, že rozhodnutie krajského súdu považuje za správne, majú za to, že odvolanie proti tomuto uzneseniu nie je prípustné a že neexistujú ani dôvody na predloženie veci odvolaciemu súdu. Napriek tomu navrhol uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Navrhovateľ v treťom rade súhlasil s odvolaním navrhovateľov v prvom a druhom rade a k tomuto sa pripojil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s predchádzajúcim konaním, odvolanie navrhovateľa prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že toto odvolaniu navrhovateľov v prvom a druhom rade nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) dáva pritom do pozornosti, že odvolanie v danej veci je prípustné podľa § 202 ods. 3 OSP a contrario a § 170 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a že najvyšší súd v správnom súdnictve rozhoduje ako súd odvolací, z ktorého dôvodu jeho rozhodnutia v civilných veciach, na ktoré poukazuje vedľajší účastník, nemožno v správnom súdnictve aplikovať, pričom v danej veci vzhľadom na dopad rozhodnutia na beh konania neprichádza do úvahy ani použitie ustanovenia § 209 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP účastník môže navrhnúť

prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť. Tento procesný úkon súdu (prerušenie konania) závisí len od úvahy súdu. Prerušenie konania v tomto prípade prichádza do úvahy v prípade, že prebieha alebo je súdom vyvolané iné konanie, výsledok ktorého môže ovplyvniť rozhodnutie súdu vo veci.

Podľa § 135 ods. 1 OSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b/ OSP). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza (§ 135 ods. 2 OSP) .

Z citovaného zákonného ustanovenia § 135 OSP jednoznačne vypláva, že ako otázky predbežné, t.j. otázky, posúdenie ktorých môže byť predmetom samostatného konania, nemôže súd v konaní riešiť len, ak sú uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 OSP. Ostatné otázky, o ktorých inak patrí rozhodnúť inému orgánu včítane súdu v inom konaní), môže súd ako predbežnú otázku posúdiť sám.

Viazanosť súdu v správnom súdnictve rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní medzi rozhodnutia, ktorými by bol súd v zmysle § 135 ods. 1 OSP viazaný, nepatrí.

Pokiaľ navrhovatelia v prvom a druhom rade vo svojom opakovanom návrhu na prerušenie konania poukazujú na konanie pre Ústavným súdom Slovenskej republiky tento uznesením z 11. decembra 2013 pod sp. zn. PL. ÚS 16/2013 odmietol návrh Okresného súdu Bratislava II na začatie konania o súlade § 16 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 13 ods. 4, s čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vychádzajúc z uvedeného v návrhu na prerušenie konania ani v odvolaní navrhovatelia v prvom a druhom rade neuviedli žiadne tak závažné skutočnosti, s ktorými by sa nemohol vysporiadať krajský súd v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporcu, a z ktorých by bolo možné nesporne vyvodiť, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II vo veci sp. zn. 20Cb/50/2011 relevantne ovplyvní rozhodnutie správneho súdu v danej veci.

Prerušenie konania v danej veci by bolo aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (§ 100 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) ako aj so samotným účelom konania v správnom súdnictve.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z vyššie uvedených dôvodov odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správne.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.